

Dosarul nr. 2ra-1301/2022
2-21049817-01-2ra-16092022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (C. Panfil)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „A. Dimitrov”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oanța Maria împotriva Societății cu Răspundere Limitată „A. Dimitrov” cu privire la obligarea emiterii ordinului de angajare, a contractului individual de muncă, încasarea plăților și indemnizațiilor cuvenite, a prejudiciului moral, împotriva deciziei din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 02 aprilie 2021, Oanța Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „A. Dimitrov” cu privire la obligarea emiterii ordinului de angajare, obligarea eliberării contractului individual de muncă, încasarea indemnizațiilor pentru concediile anuale nefolosite, a indemnizației de eliberare din serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 28 februarie 2019 a fost angajată la SRL „A. Dimitrov” în calitate de vânzător-consultant la mărfuri industriale, haine pentru doamne în centrul comercial „Sun City”, but. 2211 „Elegance”. Condițiile angajării fiind regim de lucru între orele 09-21, 2 zile lucrătoare și 2 zile de odihnă, salariul de 100 de lei pe zi + 9 % din vânzări. A doua zi, la 01 martie 2019, i-a prezentat directorului A. Dimitrova copia buletinului de identitate pentru a emite ordinul de angajare și a întocmi contractul individual de muncă. Astfel, fiind acceptată la serviciu conform art. 65 din Codul muncii, iar contractul individual de muncă în formă scrisă urma a fi perfectat de către angajator în termen de 3 zile.

Directorul A. Dimitrova tergiversa perfectarea actelor și peste o lună întrebând-o unde-i este contractul individual de muncă, a primit răspuns că contractul de muncă este semnat și se află la contabil, care este în concediu. În luna martie 2020 având încrederea că contractul de muncă este semnat a telefonat-o pe A. Dimitrova, pentru a se convinge că actele sunt în regulă și că dispune de

asigurare medicală.

A invocat reclamanta că, la 09 martie 2020, a fost luată de la serviciu cu ambulanța și a fost transportată la spitalul de urgență, unde a avut o intervenție chirurgicală, după care a continuat tratamentul la policlinica nr. 10 din mun. Chișinău, fiind asigurată medical. Ulterior, la 15 decembrie 2020, A. Dimitrova i-a adus la cunoștință că reduce statele de personal și închide magazinele din centrul comercial „Sun City”, fiind informată că va lucra până la data de 25 decembrie 2020, să scrie cerere de eliberare din propria inițiativă și să-și caute de lucru. Reclamanta a solicitat să-i fie perfectate actele de concediere conform procedurii reducerii statelor de personal așa cum prevede Codul muncii, însă A. Dimitrova i-a comunicat că nu are bani suplimentari să achite.

La 22 decembrie 2020, a avut o discuție cu contabilă, care i-a comunicat că nu a fost angajată oficial și că nu dispune de probe să confirme acest fapt. A încercat soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, însă pârâtul nu s-a prezentat pentru a rezolva litigiul pe cale amiabilă.

A notat reclamanta că poate confirma faptul angajării la serviciu prin înscrierea și completarea în registrul mașinii de casă și control cu semnătura sa începând cu 03 martie 2019, bonuri de primire și eliberare a mărfii cu semnătura sa și ștampila întreprinderii, adeverința de la CNAM, privind statutul de persoană asigurată angajată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, deține statutul de persoană asigurată angajată din 04 martie 2020, dar nu din 28 februarie 2019, extrasul din cont de la CNAS, precum că este angajată în câmpul muncii, doar că din 01 martie 2020 și până la 01 octombrie 2020, însă nu cunoaște de ce fără salariu și cotizații, certificatele de concediu medical care au fost semnate și stampilate de către A. Dimitrova.

A solicitat reclamanta obligarea SRL „A. Dimitrov” să emită ordinul de angajare la serviciu în calitate de vânzător consultant din 28 februarie 2019 cu toate cotizațiile achitate până la data de 30 decembrie 2020, obligarea pârâtului să-i elibereze contractual individual de muncă din 28 februarie 2019, încasarea de la SRL „A. Dimitrov” a indemnizației pentru concediile anuale nefolosite pentru anii 2019-2020 în sumă de 8 000 de lei, indemnizația conform reducerii statelor de personal pentru 3 luni de zile în sumă de 12 000 de lei, prejudiciul moral în sumă de 50 000 de lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Oanța Maria.

S-a încasat de la SRL „A. Dimitrov” în beneficiul Mariei Oanța indemnizația pentru concediile anuale nefolosite pentru anii 2019-2020 în sumă de 8 000 de lei.

În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

La data de 25 august 2021, Oanța Maria, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea depusă să fie admisă integral.

Prin decizia din 24 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Oanța Maria, s-a casat hotărârea din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției de încasare a indemnizației pentru eliberarea din funcție pe motivul reducerii statelor de personal și emisă o

hotărâre nouă prin care s-a încasat de la SRL „A. Dimitrov” în beneficiul Mariei Oanța indemnizația pentru eliberarea din funcție pe motivul reducerii statelor de personal în sumă de 12 000 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, concluzia instanței de fond referitor la respingerea pretențiilor privind obligarea pârâtului de a emite ordin de angajare la lucru în calitate de vânzător-consultant din 28 februarie 2019 cu toate cotizațiile achitate până la 30 decembrie 2020 și eliberarea contractului individual de muncă din 28 februarie 2019, este corectă. În acest sens, fiind stabilit și raportul de muncă, care a început din 28 februarie 2019, instanța de apel a constatat că pârâtul nu și-a onorat obligațiile de compensare a concediilor de odihnă anuale nefolosite or, însăși acesta a recunoscut acțiunea în această parte.

A indicat că concluzia instanței de fond cu privire la încasarea sumei de 8 000 de lei în calitate de compensație pentru concediile anuale nefolosite pentru 2 ani de activitate, având în vedere constatarea faptului că salariul de funcție a reclamantei constituia 4 000 de lei lunar, este întemeiată.

Cu referire la solicitarea privind încasarea indemnizației pentru 3 luni, având în vedere eliberarea din funcție pe motiv de reducere a personalului, Colegiul a considerat că instanța de fond eronat a respins această pretenție. După cum rezultă din declarațiile părților, Oanța Maria a susținut că a fost concediată în temeiul art. 86 din Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal, iar reprezentantul pârâtului a invocat că aceasta a fost eliberată în temeiul art. 85 din Codul muncii, din propria inițiativă.

În acest sens, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, nici una dintre părți nu a prezentat probe ce ar indica temeiul eliberării din funcție, totuși prin contrapunerea explicațiilor date în ședința de judecată 14 iulie 2021, reprezentantul pârâtului a confirmat că filiala unde a activat reclamanta a fost desființată și s-a efectuat reducere de personal. Astfel, intimatul nu a prezentat copia ordinului de eliberare din funcție sau cererea de eliberare din funcție din propria inițiativă.

Or, pornind de la constatarea expusă supra privitor la mărimea salariului de 4000 de lei, instanța de apel a considerat necesar de a încasa indemnizația în mărime de trei salarii, în sumă totală de 12 000 lei.

La 25 august 2022, SRL „A. Dimitrov” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 24 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare au emis soluțiile cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor drepturilor material, prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, cu aplicare unei legi care nu trebuie să fie aplicată, au apreciat arbitrar probele, nu s-au expus asupra tuturor argumentelor invocate în cererea de apel.

La 16 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de către SRL „A. Dimitrov”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 142).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24

mai 2022, care a fost expediată participanților la proces la data de 06 iulie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc (f.d. 134).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că SRL „A. Dimitrov”, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 25 august 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către SRL „A. Dimitrov”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „A. Dimitrov”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh